

(C. Leibel-Barovick)

Dans
Haps.

Kop UUB

1864

BALEN.

Hvilket hänförande accord ljuder icke ur detta enda, korta ord för all danslysten ungdom. Handlar denna lilla uppsats ej om balkläder och coiffurer, berättar den också icke om graciösa ställningar i en ny dans, ingenting om de sirentoner, som en skicklig compositör vet inlägga i dansmusiken, så vänder den sig dock omkring en af detta områdes viktigaste sidor, då den afhandlar den i balsalen herrskande Etiketten, framställer några af de viktigaste regler, som så väl värden som gästerna hafva att iakttaga. — Vid "privat-baler" vänta värden och några af hans närmaste manliga släktingar i första rummet de kommande gästerna, välkomna dessa, bjuda Damerna armen och föra dem så in i värdinnans mottagningsrum. Är en stor del af de inbjudne församlad, så begifver sig sällskapet ut i danssalen, hvarst de unga dansande Damerna, som alltid äro beledsagade af sina mödrar, en äldre släkting eller nära bekant Dam, intaga sina platser bredvid eller framför dessa sina beskyddarinnor. Den goda sällskapstonen fordrar, och det med all rätt, strängare nu än förr, att den Herre, som vill dansa med en honom ännu obekant Dam, först presenteras för henne och hennes Följeslagarinna af någon gemensam bekant. Vanligen åtager sig värden eller värdinnan detta, hvarvid blott Herrns namn nämnes, emedan man antager att Herrn redan förut känner namnet på den Dam, med hvilken han önskar dansa. Är möjligen någon släktinge eller vän till Damen nära bekant med den presenterade Herrn, så tillkännagifves detta med några få ord och underlättar på så sätt conversationen, på hvilken öfver hufvud detta sätt att presentera har ett ganska fördelaktigt inflytande. Emedan conversationen mellan helt och hållet obekanta måste vända sig omkring balen, så har det ganska mycket bidragit att göra "Bal-conversationen" verkligen ryktbar för dess trivialitets skull.

Herrn uppbjuder Damen merendels med frågan, "om han kan hafva den äran" att dansa denna dans med henne. Hvarje annan fras är opassande; dock kan ordet "äran" ersättas med "nöjet." Skulle nu damen redan förut vara uppbjuden, bör hon, till-

kännagifvande grunden för sin vägran, afslå uppbjudningen med några artiga ord, i annat fall emottager hon den med en bugning. Ett sådant förfarande tillrådes på det högsta hvarje ung Dam, som besöker balen hufvudsakligen för dansens skull. Att mankera är någonting så opassande och lågt, att det knappast kan komma i fråga, det är så långt ifrån ett bevis på god smak, att det snarare bevisar brist på urskiljning och belevnhet.

I hvarje bättre sällskap, sålunda också på en bal, bör samtalet föras hvarken för högt eller för lågt. I det sednare fallet måste de närmast stående tro, att de utgöra föremålet för samtalet; i det förra fallet visar man ett ringaktande af de öfriga. Unga Damer böra sorgfälligt undvika att genom något högt skratt eller dylikt draga den allmänna uppmärksamheten på sig. Äfven det lika farliga som elaka bruket att söka göra sig, quick på andras bekostnad, skall hon sätta sig emot, och det helt visst ganska ifrigt, om hon ej är fången i den fördomen, att moquant och snillrik äro likbetydande. Båda äro vidt skilda och ett fransyskt ordspråk säger ganska träffande: "La moquerie est l'esprit de ceux, qui n'ont pas d'esprit."

Damen lemnar sin kavaljer, sedan han fört henne till hennes plats, med en lätt nigning, ej en blott nick, hvilket innebär någonting narraktigt och automatiskt. Skulle vi framställa ännu ett råd till Damen, så vore det att icke vara stel och affecterad, i den tron att derigenom antaga en viss värdighet. Tillbakadragenhet bör lika litet urarta till stelhet, som å andra sidan vänlighet till familiaritet. Det sanna behaget liksom hvarje annan dygd ligger i "måttan" och är oskiljbart från natur och enkelhet.

De fördringar man har på en belevnad Herre äro ingalunda mindre. Inkommen i balsalen uppsöker han och hälsar äldre bekanta bland Damerna och utbeder sig åtminstone "en" dans, helst vals eller polkett. Efter dansens slut ledsagar han sin Dam till den plats, hon förut innehade, och bör, då det är en bekant, med fri, liflig och otvungen conversation underhålla henne och hennes följeslagarinna. Men att stanna och samtala med en kort förut presenterad Dam är lika otillbörligt som att negligera det förra. Då en dans uppspelas, framför kavaljeren sin Dam, en nära bekant vid armen, men en obekant endast vid handen för att sedan den det åligger — vid "allmänna baler" arrangeuren, eller någon annan, som antingen genom ålder eller sin ställning i samhället är dertill berättigad; vid "privat-baler" värden eller den, åt hvilken han det uppdrager — öppnat dansen, deri deltaga. Akte sig dock att genom ett allt för hastigt eller för länge fortsatt dansande uttrötta sin Dam, danse heldre helt kort och desto flere gånger. Under dansens lopp observera han noga, om Damen behöfver förfriskning, då det åligger honom att bjuda, synnerligast om hon saknar någon annan närmare bekant bland Herrarne, ty det allmänna bruket tillåter ej damerna att sjelfva närma sig Buffeten. Herrarne afrådas att följa det mindre passande bruket att under dansningen förtära punsch

eller någonting dylikt utan att genast begagna sig af confectur eller någonting annat, som kan borttaga eller åtminstone förmildra den vidriga lukt, som eljest måste plåga Damen.

Äfven ett ord om undfågnandet på "privat-baler". Efter första dansen bjudes Limmonad och bakverk, efter den andra glass, något sednare varma drycker såsom glödgadt vin, the o. s. v. Är sällskapet allt för talrikt för att kunna i matsalen träffa anstalter för en soupee eller vill man öfverhufvud ej servera någon sådan, så inrättas framemot balens slut i ett närbeläget rum en Buffet och förses med allehanda kalla rätter, frukt, vin o. s. v. Då balen är slutad serveras kaffe eller the.

Inbjudning till Bal bör ske så tidigt som möjligt, på det tid må lemnas Damerna att träffa nödvändiga anstalter för sin toilette. Äfven tillkännagifver man vid bjudningen, den må nu ske skriftligen eller muntligen, tiden för Balens början.

Den Dam, från hvilken man emottagit inbjudning till Bal, vare sig att man bevistat den eller ej, är man skyldig en visite, hvilken måste afläggas inom de förste 8 dagarne, och kan man icke undandra sig den genom att blott och bart sända sitt kort.

C. P.-B—